

המוות בתרבות המערב

אשר סלה

שנה ב' סמסטר א'

סיכום מאת נגה רבד

תפיסות המוות בתרבות המערבית (תולדות המוות) מטרת הקורס: כתיבת עבודה אקדמית בסוף הקורס

מוות הוא ההפך הישיר, זמן הביטוי ותולדות המוות, של אוקסימורון.
לא ניתן לדבר על המוות ב' בהצורה הווא דבר לא ידוע. מצד שני,
המוות הוא נדבך היחיד, הכסוח, המבדל, היחיד בח"מ,
כמעט עומדים עמו. זהו התחום שאחריו אין יותר תרבות
או דיון במדעי הרוח.

על המוות לא ניתן לדבר במדעי הרוח, היותו ב'ולודי' וגר מתקבות.
אין בטעאר אפשר לדבר על המוות, יש שתי סיבות:
1) עבודה מחקרית צריכה לעולם שאליה, שמעלה שיש משהו
בד"ת' בעובדות שאנו מביאים.

השאלה היא שאלה הן היותו ב'ולודי' ניתן לדבר על המוות
כשאל אחד מן החיים לא חווה זאת, ומצד שני המוות הוא
מרכז של כל חברה תרבותית.

ממתי אפשר להזיד שקיימת תרבות אנושית?

אנחנו נוטים להאמין שהתרבות קיימת משחר האנושות,
כל חברה יש מערכה ערכית משלה. אך חייבת להיות (נתחלה).
בחברות הפאנוליות ניתן לדבר על תרבות.
חוקראות - מהנזל שאנשים יודעים לעבד אדמה, אנשים
מתחילים להתיישר מסביב לאדמה.

ציוני מצרות הראשונים שיודעים לנו הם בסביבות

35-40 אלף שנה לפני היום. הציונים העלה מצביעים

על פעולה אמנותית ופעולה אמנותית היא תרבות

הביצול בין קבוצות הקופים שהתלו לעבר אל שנים קנה לפני

3 מיליון שנה. אדם שעומד על שתי רגליים משחרר את

הדפיים האליונות, הן לא רק תחבורה או הגנה אוזא יש

להן חופש יותר גדול בסופו של דבר אבנות בים, הומא-

פאקס, האדם העושה. אנחנו חייבים לנו הומא-סאפיאנס.

משום שיש לדויות מוצקות שהצליח לעתה תקשורת.

לפני 300 אלף שנה היו הצדויות הביאשויות הומא-סאפיאנס

אדם קדמון - 3 מיליון שנה

אדם עולה - מיליון שנה

שולט על האש - לפני חצי מיליון שנה

הומא-סאפיאנס - 300 אלף שנה

יש לדויות שההומא-סאפיאנס מתחיל לחשוב באופן חוש,

דברים כמו רגשות.

לגברה מאורז לפני המטלה ההתיישבות, והגרה לפני
צדויות אקיומ של אומנות. הניצוצים הנכאשונים אטרמור, גלצרות
למחשבה מופשטת (ניא קבורה). לפני מאה אולף שנה,
נמצאו שרידים של קבורה. בה נואים בפעם הנכאשונה של הנשואות
בתנועה צוברית ובניון אחד. זה מציג א קיזם טקס של קבוצה
אנשים. העובדה שיש אנשים שנעים לפי מוצאת, (ניא הנאות
והקבורה). אא ניתן לצדד מוודאות מה זה מוות אכל ניתן
דומר שיש לו השפעה חשוקה בעיצוב התרבות.
ההגדרה של תרבות (ניא חברות שיש להן מחשבה מופשטת
ויכולת לתקשר ביניהן א פי מחשבות מופשטות, הנאות הנוא
נוכחה אבק משום שכלנאה שהייתה קבורה שהיתכונה אזה
והיו אה מחשבות משותפות א הקבורה.

מוות כזורם מרכזי הנאיים א:

- איחוי חברתי - יפאנטופולטיה מודרנית, ואורנולד ואן ז'נפי
(טקס מעבר), יש טקסי יסוד שמשמרים אהבין את התרבות -
ניא אומר של החוקר שמציג לחברה חדשה אהבין מה הנקולות
ה חברתיים של החברה אזה רעיל, אהבין מה הפלים שהקבוצה
קבעה כדי אהחזיט מי שייק אקבוצה ומי לא.
הבסים אטרבות של קבוצה היא נצחות. באופן קסיסי כפי
אהבין קבוצה צריך אצדד מהי הצחות, אזה איחוי חברתי. זה
בין העאר טקסים. הדבר המשמעותי שמאיים א איחוי חברתי
הוא היאמות של חברי קבוצה, אא כשאנשים נכנסים הגרה אנשים,
זה מערער את צהות הקבוצה. (כל התרבות יש טקסי סקים
אידינטיים הנאות). מוות הוא זא רק מוקן ביולוגי, אצדמה
אם בשמוע הבא לא יהיה אולף אחד בכיתה זה יהיה אזום
א המצמד והאיחוי של אשר כמחצה של הנקורס הצה. אוד יותר
כשמצמד במנהיג הקבוצה. כזה רבין היה רעל מטון, היו
ביטוי פחד בטל גאולוסייה. הקבוצה הכלליתה מרגישה מאן"מת,
אא רק בצל הצאר אולף התלדדד היסוד הבסיסי של האיחוי.
החברתי, אנלם ראש המשלה. העובדה שאחרי הרצה היו קבוצה
זיזם שאיחדו את האולוסייה, זה מה שהניא את החברה. זה
כמו שיש קניאות שבעת מיחמה אסור לבקר את הנמשה כי אסור
שהיה קרע בעם. אצאר בעיה כי הכי חשוב לבקר את השלטון
בעצת משבר. אכל במשברים שמאיים א האיחוי החברתי,
צווקא אל יש קניאות אחרות. החברה תמיד מצנה א האיחוי.

יזיקה לטוב שיקרה...
יש דיבור לא המונח לא רק במשהו בילודי, אלא כל מעבר בחיים
מתקסא בצורה טקסית לפי ואן ז'נפ, אדוזמה חתונה, שהיא
מצבר, הם היו מודרים בקבוצת הנוקים ופתאום הופכים למלמד
נשאים. זה נדל צאיק זשז צמא אלא רק אחרה, יש התנתקו-
מהמלמד ניקודם, התחברות עם הממד חזש ויש אצרי מלמד בחברה.
מוות הוא גם איבוד של סיכונות, מחסבים. אנחנו מאבדים את
הבינה, את חברה/חברה ואלי מפתחים היתרואיות של אגו
אז טקסים אהתשבות אל תדברים נאולו.

- במשכיות הקבוצה - המשכיות ויאנזם דבר שדוגש קביעת
באים. חוויה תלויה במן ובמקום.
ב השלדור נביז רק אחת מהקלות, יהיו שאוש.

מאות התרבות המערב 01.11

ג'אסא ובעבודה צריק עריות איזושהיא שאות מחקר.
שאלות מרכזיות שמענינות הן שאלות רחבות מאוד.
השאלה הראשונה - המתח שיש בין חקר של המאות
ע"י חברות של מדעי החיים לבין העובדה שהמונח
הנאמשהו שאחראי לא ידוע והוא לא קבול.
שיטות מחקר - פלוצטולוגיה ואנטרופולוגיה.
ראינו איך קבורה טקסית (ניא ^{ביטא} ₁₃₇ למחשבה מזפלטת
אצל התומן-סאפיאנס. זה שינוי משמעותי ביוס למה
שהיה קודם.

הנין הוא המנהיג של המערכה הבולשיביקית בהרית
המועצות וכשהוא מת לא ידעו מה לעשות עם
הזפתו. הנחלט לחנות את הזופה ואשים אותה
במוציאון באמצע הניכר הארמה במזוסקבה.
כשחושבים על חניטה כשיטת קבורה נוסף חופרים
ע מצרים העתיקה. זה היה די נפוץ. חשבו שצריך
לשמר את הגופה כדי שיעל לעבור עשואם הבא
בצורה הטובה ביותר שאפשר. היו קבורים עם רטש.
תקציב המדינה של מצרים העתיקה הוקדש לרוב
למתם ולאלוהים. המהפכה הבולשיביקית היא בעיקר
מהפכה אנטי-דגית. אין שום דבר בצדדים הבא חרף
מהיצואם הזה פום לא קיים. אחד ההתבטאויות של זה
הייתה אפוצץ מקומה פולחן. ובט זאת, עמה לחנות
אלה הגופה של אטן, כי זה קשור מאוד זאמוך דגית-
התנה לאותה שאלה, נפי האנטרופולוגיה והאיחוי החברתי,
כשמת מנהיג בסדר אופן של אטן, הקבורה נמצאת בסכנת

הנחצה, הניא סימל אה (נאיציאלטיה) יש חשיבות מאוד
צדוזה זשמר אופילו מוחשית אה מה שסימל אה
נמאנהק אהת הנחפכה, הרוסיה נמו בצרפת, הנמניח
כחינה צדין איתנו. שמים אהת מול הסנה השטוין של
נמדינה. נאצה זשמר אה הנאיתו הפולשני, הכולשביקי.

זה חוצר התקופות ותקופות שונות. הרני מוזקקין,
הנצרות עם יש כקבוצה בתחילת דרכה. זה טוב
ויפה זה אה ברית המועצות אה קיימת. אנה מהרצה
שהקולשביס והרית המועצות התפרקו, אנה הוא אה
שמה, הרי הנאיציאלטיה כבר לא קיימת. אה שזה
קרה, זה מאוד מענין שלדוקאן פוטין ראה את עצמו
כהמשכות מסוימת של אהת שלטון הולשביקי של לנין.
זה שא נפטר מהזופה מראה שרוסיה אה אה
ויתרה אה המלין דיקטטורה שנה. הוא, פוטין, אה לא
ויתר אה טקסיו שונים של המשטר שנה.

הנשטין היוז לא השתנה כל כך מהשלטון הנקודם. ההמשכה
של החברה הסובייטית תחת שלטון צדין ממליך.
נימוות כמקום בו תרבות ומשטרים משקלים נמון מאנה.
אם בישראל יש אה טקסי תזכרון קאתרס הישלאלי, זהו
אהד הטקסים, אה החלונים הכי מאחדים אה הכי מפלגים,
שאנה שנייה, קצת אהר הבייתית, כשאנחנו מסתכלים
אה המודרנה, אה לפני 20 שנה בצדו, ה שנידים הנמרהיקים
ביותר של התפחת האזרוק אהר קבורה, רוב המאזורים
אאותה תקופה הנא חזמרת ארציים, כשהייתה
נצמנה עבנות מבנה קבד זה ארוז ניה אהר הנמתי.
מה נשמה, מי התחילות נאולו היומ, ניומ רוב התחילות
המורה יש להן תפיסה אחרת. ניומ תקציבים מושקלים

באנשים (נחיים) הנבטיה הנשדודה נצידי בארץ היסן מה
אצרות עם השטחים (הגולנים) מתחבים שנים בת קבריה.
עמה ה'אם יש ניסיון להסתיר את המוות מהקברות -

כמה אנשים יכעיסו ענייהרז היום בלי לשה יצור
אנטזאניצם. פעם חילים היו שכירי חרב אז החותהיה
אנפתי, זאת הייתה מטרתם של חילים, לחותף והיום זה
יגע אצרים עמלחות וקרסה. היום רוצים להסתיר
בתי קברות, אז עמה במאפרנה המלכרית. רתיעה
כל כך דגולה מהמוות, זה סוד של טאבו.

השטחה, שפלישית היא פלגוסופיה יתרי, המוות הוא מאחרי,
הוא קורה לכינון, אבד נוא אזוי עם הני מבוצר בתקבלה.
המחשבה שכולנו נמות לא מצבת עי כשאני חושב
עם המוות שלי. המחשבה לא מנחמת. (כסתכלות על סיפור
המוות מראה כמה נעולם לא גיווןני. המוות הוא
המוות הכי אידי וניקואלי - ליש בעולם. טאוסטוי, המאה
ה-19, כתב שני רומנים קצרים לבהאים ביחד, כי הם 2
סיפורים, הספר הכאשן הוא מות איוון אהליץ, סונאט קרלוצי.
כבן אדם נרצח ביותר אמילוס שזוס, כל מה שהשקיע
בו מאנה מחשבות הווא צריב להגדיל הווא. צניק נהגין
מה הקן אדם שהווא. רנמות היפך אות עבן אדם זכאונני
בחילוי. טאוסטוי משה אנהנס"ה של המוות מאפשר
לאדם אקבל אחריות על חיו.

מוות בתרבות המערב 08.11

היבטים שונים אודות המוות

- מוות פיזי
- מוות ביולוגי
- מוות נפשי
- מוות חברתי
- מוות רוחני
- מוות פזי - אנתרופיה
- מוות בתופעה שמעבר לתרבות
- מוות בתופעה תרבותית (אזיאתיקה חברתית, גווייל)

* אסור לקחת כמובן מאליו מושג יסודי של השיח. לדוגמה, מה הוא מוות?

חשוב לדעת לא מה מדברים כמדברים על מוות, מדברים על זה
 רק על תופעה ביולוגית, אבל גם תופעה פסיקלית של העולם הקומי
 באשר הוא. כל דבר בעולם 'זמ' אחר 'עלם'. שוב דבר לא נצחי.
 בגדאון ריק "צור חי שמת, זו תופעה בליה של היקום.
 היזיק הישני של התרמופיניקה (אנתרופיה) אצל שהעולם פולק
 לכאוס. אחרת השימור ה'פורמלי' של האנטייה בעולם, עמדה
 חלק מהאנטייה פאזילן "הולק לאיבוד" כיוון שהוא הופך
 עתים אשר מתפזר ואזר לא ניתן לאספו מחדש ולהפכו
 לאנטייה גלימזית עליון השקלת אנטייה נוספת (תהליך בלתי הפיך)
 עכן העולם היולק כפיילון.

אנחנו מתמודדים עם המוות כל שניה בחיים שלנו, עצי העובדה
 שהעולם מחדש את התאים שלו מנאה להחלקים מגינתו צריכים
 עמות אבצם מכאים שהמוות היא חלק בלתי נפרד לתהליך
 החיים. אצל תאים מסוימים כשמשנון נושמה (הביולוגית
 נפצע, אז הוא הופך בעצם עתאים סרטניים לדוגמה שמנעין
 מנחולו עצמו עתמלין אחיל.

המוות עליו מופיע רק כשיש חיים (המוות מופיע בלי
 קשני. "צור שמורכב מתכא אחר עליו יבט זמניו הוא יק מתרבה
 אלא אם כן יש זורם חיצוני שדורם עתמלין. אובד אין
 יצור חד-תאי דורם עתמי ליבול עתים אז עמות. עתמלין

יציאת ימי ימי...
רוח גללי החיים היוק בעלמ, יש חילול חומרים אבל יש גם מוות
סיפוי. זה יצור חי משאיר זאפה, הידבק לשמר את עצמם זה
מצדו דנטי, יצירת צאצאים, חיבוי דנטי, מיני, כשהגאים
מוחלפים. היתרון שלהם הוא היכולת להתייחס אל עצמם כשילוני
בסביבה - אבולוציה. המוות נוצר רק כתפליק אבולוציוני
מסויים בהיווצרות ייצורים יב-תאי"ם שנוצרו בהדבק לבני
מיליארד שנה. לכן כפיניז המוות היה קיים גם קודם ביצורים
חד-תאיים (בהדבק לבני צמאירז שנה) אלה יאיר נבן עבד'ר
לשה קרה רק בחיים המוככבים יוגר ביצורים שיש להם תחלת
חיים. יש עדיין זבזז לבנה שבאנושג-יכלה לחיות
בהחלפת ביצורה היא מה שמאפשר לכל לן אנושי אוו הוי
להתקיים זמעה. לכן לא כל סוגי המוות הם דבר שהיה
תמיד קיים. המצד אצד לנו אנויפטר מהנחה יסוד סיפוי
כאלה.

מוות הוא גם תופעה חברתית. כפי שכאנני כשדקדקנו

ע ואן-חנה.

במאה ה 14 טוענים לפי בטיבור טל לפינלגה שיש מנחק
חילוני. הוא היה הוואשין שהיה חילוני וזא הנאבד, וזא מ...
החרם החברתי, שהווא בלי ענידו חמית זאנליים שזא
מתאמים עצמם בחברה, הווא משמלות אק עכו שזרם
שלא מאפשר חיים. שם לעכו חברה אזולי נען להעקיים וזה
אפילו מאפשר יצירה חברה חדשה. הומעברים מקבוצה
ל קבוצה נחלבים לעצמים עוז של מונג. זה הוות רוחני
(תרגומה בחברה החרדית).

בהיבטים האלו הם הכי מענינים למחקר תרבותי.
לכן נדבר עכשין על שיטות מחקר, זאוגם תופעה של מוות
חברתי, רוחני. נמיגן עזדר מהו ההשפעה של המוות על התי.

עלצבי עאשר שבוט הבא שני דברים -
אך - עשויה הפסקה באמצע, נחיד ב 15:11
ק

שאזנים שאנת מחקר ואז צריך להבין למה היא חשובה ואיך אפשר להסביר אותה. ואחר מכן צריך ליצור מסגרת תיאורטית, לא באיזה בליט משתמשים בכדי לתת את התפלטה שבה בחנו. מוות הוא מושג בלי מידי ויש להבחין בין ההיבטים השונים שלו. נכא יכא להור ביצי, ביולוגי, נפשי, חברתי, רוחני, מוות בתהליך סופי ובהליך מתמשך מנצל הידיעה ואלד המוות הסופי. וצו לחקור נאשא להודיה למתעסק בהובן יגב תרבותי של המוות. יש משמעות של מוותכמושל בחי החברה. ההלצהרה הבסיסית של חברה היא איך היא מתמודדת עם המוות והאיחוי החברתי. צכשו נכנס עשיטות מחקר. אסור בעבודות להשתמש באופן נאיבי במושגים בלי מידי. אסור לדבר נחיד על הינדות או הינצרות, כל נמושלגים המושגים צריכים נשדרה. עם צריק צמדד את שיטות המחקר בהן משתמשים עחקירה. כיצד ניתן לחקור את תביעות המוות בהיסטוריה המלכית

- נתנים סטטיסטיים (צמא רביה, סוציאליזיה וכו') - עזוזמה מדקק הנתנים הסטטיסטיים חשובים אבל חשוב גם זאמת היחלנות אחר היקורונה
- אולם מוז בדיקות אחרות. בליקר אחוזי תמותה ותוחלת חיים לנתנים כאזה יש להקשר תרבותי.
- מקורות איקונולוגיים
- מקורות כתובים וספרותיים.

יש את הצד התאורטי של המוות ויש את הצד המלשי של המוות

הצד התאורטי של המוות הוא להבין איך אנשים בתקופות שונות תבסו את המוות. איך נעלמ הכאן לאזה, מה עובר לשם וכו' וכו'. הצד המלשי הוא 'אתי מתים' עאיך החיים מטפלים במוות, בליקר היטיפול בזופה שנעשורת מה אנשים איתה, אגנאלי הטקסט שאותם החברה הן מקצת כעובדה למוות, ביטא"י האבה. הבאת הרגשות לנכח האוכרן של מישו.

Dr. Irvin Yalom in his book "Staring at the sun", 2008 distinguishes between:

- Prospective attitudes toward death
- Restropective attitudes toward death.

יש הייררכיות שונות של צלר ביחס אהיררכיות שונות של קן. ארזק.
הצד התאורטי של המוות:
תבסורט טלפי" העלמ הפכא

- (1) העלמ הפכא צומה עלמ הפצה - (עקזמה מצרים, יוון הנתיקה)
- (2) העלמ הפכא מונה מלמ הפצה (עקזמה סרטו של טים ברטון, המאיה) moche pottery פרו
- (3) אמונה בתח"ת הכת"ם באחריות הימ"ם
- (4) אמונה בעלמ נשחור
- (5) אין אמל הפכא (אסור זהביע רדש טשקו אמורת באלבניה)

ביהדות?

(1) זא נחן זמור אור הפלמ הפכא. עמל אלפי קתלת ט"י "אין מלשה וחשבון, ונדת ותכנה, בשאל, אשר אתה ונולק שמה".

- (2) פעמ"ם רבות העלמ הפצה והעלמ הפכא מתארים כשני עלממות (נופכיים עגלצה. כק למל, עלממת העלמ הפצה שמעומה חמוש וליזה העלמ הפכא מעומה זאור ובוקר (תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ב/ב)
עלממת זלמ הפצה שמתאר כפרוצור עטרקלין, אלמ גובא מתאר כטריקלין עצמו (מלנה מסכת אקור פ"ק ב)
עלממת זלמ הפצה שמתאר כיבשה, אלמ הפכא מתאר כ"ם (מסכת שחיחודקריחיד)
- (3) אמורה כמאונה הפלג מסנ"זת בהשאות הנפש - אין צכר בתנ"ך וקספרו - ח"ל עמלמ נשחור אכלמ זא כק בספרו הקב"ה הא"י.

מוות התרבות המלר 29.11

פרויקט פירסם ספר על אובדן שמת"מר לכניות חיקור שמת"חם
עתיפות תרבותיות במאה ה-20. פרויקט מקפ"ל את התאוריה שלו
שלא אחרי קדימה שהיא מטמט בתאוריות שלו לא רק ככ"י טיפול
אלא גם ככ"י על ניתוח תרבותיות. (ניא מדבר על שני הכוחות

שפועלים ברשת האזים האנוס - הנשט, יצר היעוצ והתנאים -

האובדן, יצר היעוצ. האובדן בין הכוח האירועי גכות היעוצי

מאזנים את רשת האזים. פרויקט פה מדבר על אובדן אלן על
מורית. מותנה רחב יותר. יתרונ"ק של אובדן הוא תהליך טבעי

ואף הכרחי הח" האזים. על התאמה של אדם עם הבינה.

בתרבות אדם תהליך פאקל והאובדן הואן להפנים את ההתמולצות

האנושית והקום האנושי. עבודת האבא יבנה יענות קשה, מלפאם

צניפים התערבות של נמטבלו או ונתערבות חקרתית.

אם נוצים ענישתים גפרויק גבאי גלשות אה"גה בצורה קצת

יותר מעמיקה.

במנטלן ונבסיכולוגי של פאזים יש מנעוץ הנגה נצד בו כוח שיכול לפסול

ברשת האדם. כמו שיש עאדם מערכת חיסונית שמען על האדם

מפני וירוסים ומחלות, כך גם בתק תח"י יש מערכות שולדו זרען

על גשול מאיומים היצו"פ. ע"י יש גם מנעוץ הנגה שולדו זאוסתאר

נמכשע של צלם העוזם החיצון כד"י עהבסיה שיעפש שלנא גהיה יותר

למאונגת. יש שבושני מנעוץ הנגה לפס בילוש"ם ברשת האדם.

הנכאשן, Verneinung - שלילה או הכחשה.

נצ"ד במצבי טכאומה, נמשאה הנכאשנית ניא ינהכחיש את

אמיתות הכשורה. קונספירציה נבואמה היא בטו"ל של הנכשה כד"י

עא זהתמודה עם הכשורה. הכחשת הנציאות שכחה במצבי

טכאומה איבא לא רק.

השני Verdrängung - הדחקה. מדחיק את הוטו"ל הנישט שברק פל

מתבטא בתשובה עיצו"ל מסו"מת. חוסר כח"ת אתת ביטו"ל ר"ש"י הנזם

עאובדן. גם בהירות ביום הנכאשן הבן אדם נחווה אובדן פתור אמניות

מתק הפנה של ניטובציה והמצ" המוכה.

הש"ש, Verwerfung (forclosure) - הכחשה. חושק מסו"ם בינות שלנא

ע(יכר ומהין סיטואציה מסו"מת. סוש על החרמה. עהגיד בצורה

אדמה ומכאנית. לעשות ההשכה עמו"ל פאובדן. פאו שרופאים

מאזנים עקורם ע מנת לניתמודה מזל גשרת האובדן שהוא קו"ה.

פוזמה (הוויזיה) בשנות ה-50 התחילו פועלות איבה של אשלי ברטולט ערפאת
ניתאקה הוואסונית של נאג המאשלי מאגדה מאיר הייתה "אין כשית
מזיה פלסטיות". הוואסונית היא כמו שאר הערכים. ברמה הפסיכולוגית
יש בה הכחשת הומוציאות לפחות אלפי איך שהפסטינים היו קוצים
לנאות את זה. כמו גם איך שהיא הוויזיה אמזרחית. הם לא
קיימים. כולנו יהודים.

קזמנו שהחקה, דן חולץ כויה הנאשון שהיה למעלה מחיל בפאוויר והייתה
פועלה אוודית. הפילוסופיה של טון לא שנונה בעזה, שאילו אזורת מהי הוא ממשל
לזה. זה והוא אמר "אין מרשים עקשה קלה בקול" - הוא לא מתכחש
למציאות אבל אומר בתפלים - כישית, זהו ממשל. הוא לא מרצה
אל הרש המעברות אבקל גם זה אומר לשבטו קרה. המטרה של זווית
חייז היא לחפז את הכוח הוויזי, עפיות מוכן זהותלוצרז עם אינולדים קשים.

קזמנו זמחשנה, שני ששים מהאנשים לעזובים קקצטז הם אנשי מנהל
אלה הוצאות שלהם היא פי 10 עמות הצקה ממשל הוויזים. יש מהם
אנשים שהם שקופים במרחק הוויזי. הם לא מוזם קמרחם עזימוני.
בתוצרה שלנו אלו אנשים שלא קשורה שלני. זו האוכלוסייה היא "עזיתו
הבתת ניכאת. היא חזק אדור יתר ה אוכלוסייה אקל בתוצרה לאו
מזכאים. והאנשים השקופים הואלו הם מצ של החשכה. וזרים

שהוקמוצות היא קיימות אזוי מכירים בסגמ אלבל הם לא דתים, מן
שדה מתבתוצרה שלנו. אד קוזמה זכה היא זדה שאוכלת שלני.
יש זה תוצרה אדוהי זגש חזק לבאלי חיים. ואז היא שאזה ממה עשוי
כשניצל וזה היה בלתי נתפש עמוהי. בשנתה אולב בשר אתה לא מושק
באופן ישיר אל תעשירי העשר האכזרית. יש ניתק קואניטידי בעי.

זה מענין כי עם תרבות יש שטח מות ברזייה שלמים. הוויזיון מנסה
עשבור את הצבאות של שריו הכאיה שלזיונים הוויזי רזאל פדי לריבין דקרים
מלבר עמה שנואו מכיר. הנמלט הנלרו עקטיבי מאפשר להבין את
העקר טוב יותר אל מנהל לריבין את הנלווי. עכיוור בן גזם למחבת
אחוונית כדי שהתקדם. אתרר תקואים בשדה נאווה מצומצם. תרבויות
הזימוד היא מפרחיק את הוויזיות הקואניטידי עזבות בשדה הוויזיה שלנו.
זאן רזאים את הצבר טזא מוצעים לקזמו - זו החשכה.

סיכום - שלילת הומוציאות, מקבל את הומוציאות אבל לא מתמודד
איתך והאחרון - חושק, לא עחשוב אל זה.

בתרבות הוויזיות זו. בולשה זריאות שאתה חוש. יש בולשה מהחווית.

- מלקל כשיל כרוק בהכרה ב -
- אי - הפיכור החווית (החל משיל 5-4)
- סיפור החווית (החל משיל 9-5)
- סיבתות החווית
- הכרחיות החווית (החל משיל 11-9)
- תפיסות הצקנה (זפי סמילנסקי)

בזאת העיקר הוא זיהוי שמשנה קורה, ולא ניתן להשיב את המצב הקודם.
סופי אומר, שאם נק שינין חזרה אחורנית אנא שנה דבר לא קיים יותר.
הוא לא מה שמוכר אחי משנו אחרי. עכן אפשר לשייך ברמה פסיכואנליטית
של היסודיים לא היצאם ובהא הוא מכאן את הבאת הפיכות של נחיות
ועניינים נביסופיות שלו שנויא דבר שמורכב יותר לרובין.

מוות התרבות המערב 06.12

טזזים שונים של אבא פתחושי (לא למור ומתמשק) - טטייה

- אבא מוזחק (טעילת הנמות און חוסר יכולת פביטוי ריזשי) בהסים של רוב הדעות יש הכחשת הסופיות של המוות. אחת התופעות של החברה המערבית הוואו היקפאת דאבות, אמונה בסטנזאציה כפיתרון ואלו סוז של הדחקה. קבוצות יזו וק שזעזות את המוות לצמא אזאז דא את הביטוי הריזשי הרזיל עמפזת המוות. חזיסות יוא ומתיים במיקסיקו הו הדחקה אפי פרויז.

- אבא דכאון (despairing grief) טוב מותי מח"י חוסר רצון כהמשק זחיות. מהתאבד. דווקא נפול יותי בחברות חזוניות מערביות. משום שנאבל הווא צבר שקשה לשתבר איו, הווא הילדז המשמעות הקיומית. דזאמה עכב היא סיפורו של יונה הנביא.

- אבא אובסיסי (רזשי אושמנג צד פזיעה עצמית) חז אשורה של השיעדים, נוז להסתובק בהחובות עם סנינים ופשוד בצמק כביטוי לאבא קולקטיבי ציבורי. זו דזאמה לסוז האבא האובסיסי כביטוי עאבא א מות אחמד שמת בקרב קרבנה. זאת קבוצה שהצהות שלה מאנר חזקה.

- אבא מניאקאי (חוסר רצון עונתאבל)

- אבא ניסטרי (נוצרות או דרק חבנים מקשיים) להצהות עם המנוח. הוצרות למאוד אדעה עם הונפטר. ענזאמי אוק יזו ניין להתברר אמות הומניה שלק אז אזתני ממע הופק הווא. יש אנשים שמזייים זמיות קזושים אכך שחורטים א אופתם אזת הפעל של ישו. רצון עמאר חבל שיקטר אזעני ענפטר.

חוקי התרבות המערב 20.12

ב-1717 יש ביטוי בספריה (הוירטואלית) שיצג את קיים בספריה שיטתו לצדור הצורה. איך אפשר להשתמש בצורה הטובה ביותר במאמר? גמידע הוירטואלית של הצגת. מפגש חשוב.

הגשת העבודה בסוף (ישנה האקדמית, אצור סוף אוזוסט - תחילת ספטמבר. כדאי לנסות לבחור נושא שלצורה מתקן נשיחות עם אשר במהלך הסמטר.

לפי סאוסול מידע

טקסטואלים - ניתן לנהיג את ניתמודדות חברה עם נמיות עם פי דברים שהן כתבו. (נושא פוטנציאלי - הגושה של נמיות עם פי שיריו של נין זק)

איקונזרפ"ם - אפשר לקחת את פסלי מיכאלנג'לו בהקשר של נמיות של משפחת מרצ'י. אפשר לנתח את סמתי קברות, הנצחת זיכרון. פיסול, אדריכלות, ציורים. יכול להיות מידע חשוב מאוד על קבוצות מסו"מות. או אמן של פי העבודות שלו מציג את גתיחסוט למוות מסו"ם.

סטטיסטיקות - מספרים יבשים, כמותיים שיכולים לספק מידע מסו"ם עדומה לזכ" כמות נמיות לחברה מסו"מת. הסטטיסטיקה ק"מת רק ב-2005 שנים (האחרונות).

חוסר שוויון מול המוות ב-1842	Gentry	Tradesmen	Labourer
Manchester	38	20	17
Derby	49	38	21
Liverpool	35	22	15

תוחלת חיים באירופה בין המאה ה-10 והמאה ה-20	10 th -18 th	19 th	20 th
גיל ממוצע	35	50	82

הימנות מאורז מושפע ממעמד סציואקונומי. לדוגמה הליברלים התפתחה תלטיה בין המנהיגות ביותר. טענות דרקי שהיא הרכה יותר חיה בחקלאות. אז הלאופליסיה שחיה בקהילות מאהמות, אם היית יעד ממעמד סציואקונומי נמוך והיית חבלי במפל פחם, העבודה קשה והמקום מזוהם, ואם אתה חי בקרבי אז גם אם אתה עובד קשה, לדיין בהתקאות אתה עובד קשה. זו דוגמה טובה משום שלא נבאו עבדור נשאו כלפי מידי כמו ישנאו שזה מורכב מידי או דת הסווימת.

עוד קריטריון שאפשר לדבר עליו הוא שיטורי תמותה. שיטורי התמותה בישראל הם מערך 50,000 בשנה. זה נתון בסיסי. באלפי שיטורי התמותה הפעילים בעולם ב-2002, מחוצל של 9.6 מתק 1000 אנשים קטנה בעשירי היטרה הממוצד באותה תקופה 20.3 מתק 1000 (לעומת ארצות אחרות מתק 100)

נישפעת הספרות - התפתחה סקראות סוף המחתה העולם הראשונה. הייתה אחת הנמשנות הקשות שברקדו את העולם. נקראו הספרות משום שברוב מדינות אירופה הייתה צנצורה צבאית ואספור הייתה ליתנות יחסית חופשית ולכן ידיווחים הראשונים על המטפה לנו בספרד. כל הנכונה השפעת התפתחה באסיה והזירה לאירופה בסוף המחתה אז כל קשר אזיה. המטפה השתלטה במשך שנים ואזומים של 500 מיליון אנשים נרדקו (רקד מאופלוסיר ונעולם אז) ו-50 מיליון מת. שיטורי התמותה בעקבות המחתה היו 10%, 1 מת 10 אנשים שנרדקו - מת. תחלת יתיים בארה"ק ירדה בכ- 10 שנים. במשך 4 שנים של מחמת העולם הראשונה מתו 40 מיליון איש. לעומת השפעת מת הרבה יותר אנשים. אבז אין לנדרטאות ענכטרים מהמטפה בנישור עירוני המחתה. אז זה יכול להיות נשאו עבדורה.

שפעת יונג-קונג - עברה מנתת טראור והייתה הרבה יותר הטענית מקורונה.

שפעת החצירים - ינואר 2009 - דצמבר 2010. המקור איננו בסין. קבחות משנה נרדקו מיציאנג אויש, מקרי מוות - 284,000. ואז לנו שלם בעקבות. יש שני ברמה התרבותית של אז מוסבר רק באעס חומרת המחלה בעל הקורונה. לשפעת החצירים מצאו את החיסון כשהמחתה כבר חלפה מעצמה.

חללים במערכות ישנאל - ישראלים רואים את עצמם באופליסיה שחווה אובדן הרבה יותר ממדינות אחרות במערב. זה מאור חלק בתודעה שלנו. באופן מפתל המחמור בישראל לא זהו כמויות חללים המלכות עמחמות כמו מחמת ויאטנם, טרור בשנות ה-50 בארה"ק, מחמות בקרבת זכו. ער היוקבל נמחמות ישיאל מתו בישראל 23,816 אנשים. הסיטי שמות בצבאו בישראל הוא מאור נמיקי במחמת (נצממות באחוזים הייתה מחמת קשה מאור. קמחמה זו מתו 376 אנשים וזהו היה 17 מלל האופליסיה היקורית בארצות ישנאל אז.

מספיים הם לא מספיקים בעבר. כי צרכי שיהיו עמה החקרות מתנהגות ומולפלות מהמות בצורה מסוימת. (נתון היסטטי) אז יכולה לעמוד עבר עלם הקשרים תרבותיים.

מאות התרבות המערבית

27.12

באומפריה החמית ירוצה שהיו קוקרים את הימתיים
במזכות קמורה. היו כותבים את שם הנפטר ימין המוות.
ביום אפטר זקנה נתניא א מחזרת עחיים באמצעותם.
שיטה זו היא אהקוסוגיא. אצו מערות קמורה המוניות. חנאו את השלפות.
מה שמאפיין ייחודי אמזמות הרומיות לואו שהיו מבקשים מאמן
מקומי לציר את דיוקן הנפטר. גם אליהן היו כותבים שם וברטים
נאספים. חק הצור תרומי אצו ערד אצו אלו לין השירדים היחידים א
הצור תרומי המיוחד א הלל. דיק הדיוקנאות לואו ניתן זעמוד א
ההיסטוריה א באופני והטרנדים אצו את נוהיסטוריה האצטרולוגית.
האנשים אצו לפי טרנד מסויים. יש להם לוק די אירועאי בתפוסה א
ימיו. יש דימיון מאוד גדול עתפסה מודנית של עשים תמונה א הנפטר
א המצבה. פה המצבה אישית אצו יש טה שנת סממנים אודם
הקבור. החל מהמאה ה-5 עספירה, שינוי דרמטי מאוד במרחב לודה
א רומא. נאמרת הקמורה נאשית אבמשק 1,000 שנה, בימי
הביניים, הקמורה האנציווידואלית נאמרת ונהית קמורת אחים
אנציווית, אדואמה בלוציון א ימי הביניים. היו אלו משתמשים לעצמות
אזלעות כאלמנט ערכי וקישוט. היתפסה לכו רואה במאות אינדל
שמחק את הצננות, עכן אין טעם לעמוד את להסמנים האנציווידואלים.
עכן ניתן להשתמש בו במקומות כאלו, עניכיר שאין משמעות לשהות
הנבחי אלא רק בעולם הקאי. זו תקופה בה המוות היא תופעה חננה
המוות נכאה אפי ממצאים אמנותיים שנמצאו כאירוד שאינו מסודר
תכשורת רבה כמו היום. לואו מבסס את אצו א דוגמאות, אדואמה,
היה מוטיב א מחול המוות. יש החון דוגמאות אמחול אצו בארצות
שונות. היו משקל אצו התפסורת השונות א אנשים אביקשו ש"צלו א
צ"רו אצו. ההצחה הצדוה א מחול המוות אטענת, היו אצו אצו
הקבו מעמדי והיא מוקד עתפסה בפיי המול. אין מה אהתיחם
בצניות לחיים בעולם אצו, או למעדות א פי אריאוס, כי הפנה א
כח אצוה. המוות בפני דצמו לואו נכאה משבו אמסורר התכשורת אצוה.
אפשר לראות אצו בתג. המוות היה מל עני הציבור, הנעוד
עניות שנמאות מורתק. המוות היה הכיה זתר ימיומי.
אצו ברנסנס היה עוק שינוי ביחס אל המוות. אמרות אצוין היו משנות
אזרמים רבים אמורת לדיוק כמו בימי הביניים. יש שינוי תפסרת, בתאוד
יש ביטויים אמנותיים וספרותיים אעמאות לנאו דבר מקרי, במיוחד
בחוויה האישית אדואש אצמק. ניתן לראות אמאות עכוכה קברים אנציווידואלים
מהמאה ה-16 (אזלי אבא סולו ה-15), ניתן לראות עכוכה קברים אנציווידואלים
יש מצבת אצוה א נככה איטלקיה. היא מבקשת אצו המצבה אדצו
בחיים והיא מוצגת ישנה, שניה, יש עכ כסמל אנאמנות אבאנה ועש.
אם בצרפת, 20 שנה מאוחר יותר - אצו דבר. זה ברזאשית המאה
ה-16. המוות מוצג כשינה, בשונה, החל מהיקפיטליזם והתרעורר

ל-16. המוות מוצג כשינה, בשל אנוני, הנתן מיניושיטניצם וניינשיניי
האינדוידואלית הרבה יותר קשה לביסוף מלזים התענוזות. מחול המוות
לזם יצמריי, והמקומו מופיעה הלמה זהמיות, שמתאר את החטיפה
שלמה צערה ויפה ל" המוות שהוא טרד. הנין תופס את הבחורה
כנצד יצונת, המוות אונסי. מוות כזורם מאיים על החיים.
ואז יש חיזוש בתולדות, באמנות, מוטיב המוות (כרטוב). זה כבר עו
רק שלד שאז יש לו עור וגידים, חטיחות בשר, שלד עם לור אליו,
כבר כבר עפמות מסוף (המאה ה-15, כבר עתוטרון אז של ימי הנתיים.
זמה מופיע המוות כרטוב, התשזמה עכב על רגל אחת היא שאיננו
עקמונית מהחיים יותר ממשהו שקומה לנו מאשר משהו שישנה מאיתנו.
שלד שאז כ"כ מפתח כי הוא ממשי שונה מאיתנו. נלבות האנשים נקחה ממנו.
לחמית שאז זופה בשמים היא למיני של הירקרון נזכאית כי איתנו משהו
משהו שקומה לנו וזה מטריף ורבה יותר. דימוי של צמתי הרבה יותר מתריף.
על זה ערוף כתב את ה"אוביטי". עקאום כשהמוות מסורר ספידה
מצבות מתאזנים ככה. מר שקרה ככה שהמוות נתפס ככה, זה עו
שניו טכנולוגי אזאזתפיסתי, בעקבות הקפיטליזם, ניון ערק דדול לחי החומר
ומלה צאזה של מה קורה לדול שלי כשאני מת. אז למרות שהאופ
עדין מאינן הוא מתחיל עקאוז עמ מוסולא הפה. אוניאס קורא לכה
"המוות של צמתי". מה שקורה במשך השלי והרביעי, זה רק היקצו
של המוות והיון שמתעצמים בשמים אלו. המוות הופך לטובו.
כזא קשה לנו להזיז את המיתה "המוות". עזו חזים לעזר קתת קברות
שבעבר היו המקומות החשובים ביותר.
תשיטה הקפיטליסטית היא לניות צליר ויגה ובריא ענצח. אזי לניות
חזנה או מוקטז או פוזע בדימוי הציבורי שלנו זה משהו להסתיר. משחיים
מלהכאונת חולשה. במאה ה-14 וה-18 יש עדימזק בין ארוס
טטאנטוס. יש קשר חזק בין אוניוטיקה למוות. ביטויים משמעותיים ביותר
של הבארוק, יש פשוואה בין מניות לבין המוות, שניהם הם טאובניים
באונתה תקופה. מתפתחת לצנזה זכה עזו רק מה יקרה זי אזאז מה
יקרה זעלם כשאני אמות. מתפתחת תופעה נלסבה חדשה לכה הנפטר
מיוצת בקטן על המצבה אבל ההשקלה הזדוזה של הפסל היא היצוג האנשים
המתעבים ממנה. במאה ה-19 בימורנה התעשייתית מתחילים
לצאז איק והאמרים יסתפרו עאחיר המוות שלי. (פיזים אריאס).
חשוב לזכור שבתפסות השתנות בהתאם לתפסנות אידיאולוגיות.
והמודל של פיזים אריאס הוא נקודת לסיס טובה להתפסקות התולדו.

התל משהו הבאו עניתבון להתחלת פרק חדש.
ופיו תרשיני חובה.

חולת התרבות במאה 10.01

4 דקויות התחלת"י

- בחור נושא קשור לתחומי שני של החוקר
- בחור נושא בהישג יג של החוקר (מקום, גישות, שיטות)
- בחור נושא מוכר לחוקר
- בחור מסדר מטרות מטרות לחוקר

ל'י'רן מנושא רחב מדי. שמאפשר יותר מיד - נקודות ממש.
 אספקט מסוים או סבאריאה - חברה מסוימת - אזור גאוגרפי
 geographic location population group aspect or subarea
 (אם גרמניה רוצים להתמסק במחש' באמריא אז רצו' אכתוב א סנט
 אחר ספטי. או אפילו סנר).

מטרות מדיה או תחום - מסדרת זמן - ז'אנר
 methodology of dicipline time frame/genre

בחור נושא מצומצם וספטי וכמה שיותר מקורי
 גרמניה: קולנד שמצי' מיחסי - של יהודים - באיטליה - קשורה (תחום מסוים)
 א פי שיטת החוקר שהיא דימיון קינטיבי.

The Cinematographic representation of jews in Italy :
 an Investigation on Social and Collective Imaginary.

The Tu representation of Jews in Italy in the fifties :
 an Investigation on social and Collective Imaginary.

שיטת מחקר - נקודת המבט שבה נפתח רצי' לדון א סוגי מסוימת.

חיפוש מקורות

אנרון -

- מקורות ראשיים (האובייקט, הקורפוס)
- מקורות משניים (העדים, חומר למר)

איתור המקורות

ציטוט המקורות - איק, איפה

חיפוש מקורות קטלוגים של ספריות גרוסות

- Online catalog^s (OPAC) - National library of Israel
- ULI (Union List of Israel) - אמור סאג אור המקורות של כל הספרות
- WorldCat Zotero free download to organize bibliography
- Google Books - 25m books

הדרכות ספרייה 17.01

shalmit@bezalel.ac.il

ספרנית בוקטור - יכולה לעזור באיזור חומרים
הנחמת ספרים לאיסוף מתאפשרת ליצור הסדר

יש מנוע חיפוש נוסף - Google Scholar
שמפנה למאמרים אקדמיים

כיצד מאוץ מאוץ להתנסות עם advanced settings
אבל מאמרים עולים כסף לכן כדאי לענות למאמר בצליל.

באתר בצליל יש ספרים ומאמרים.
ניתן להקציף את משפט החיפוש, אפשר לחפש בקטגוריה, ואם
מזינים מספרים הפיזיים ואפשר לעשות חיפוש כולל למאמרים
דיגיטליים. לא מנתר לעצמם את החיפוש יש חיפוש מתקדם.

יש בעתה נסתר למאמר ProQuest -
עושים use your institution ProQuest. מצד תוצאות
נוספות של מוצאות הקטגוריה הכוללת הריזים.

(יש אתר בשם sci-hub שאפשר להגדיל בו כתובת של
למאמר והוא נותן אותה עבורה - לצי חוקי).

כפתור ציטוט למאמר בשם לקחים מידע ממאמר
לכל חילוף אלו זיהויים את המידע שצריך עבור הביבליוגרפיה.

אם מוצאים מאמר מהם טוב כדאי להסתכל
במקורות שלו וזה יכול להעזור.

בצליל קטגוריה - יש ארכיון של כל המידע בצליל

חגיגות ספרייה בצליל - נוסטלגיה עם סלכונים עזביי.
ספרים חדשים, כתבי יד, סלכונים בע"מ, מאמר artstore
אשר עמשה עם יצירות עם מיצרות מפתח הרכולות
מהם מדעות. הפנייה לאוסף של בית של.